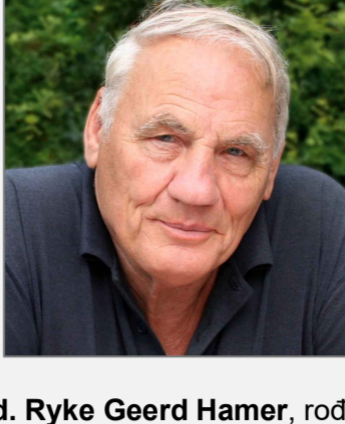

Dr Hamer Biografija

Dr med. Ryke Geerd Hamer, rođen je 17. maja 1935. godine u Mettmannu, Nemačka. Detinjstvo je proveo sa očevim roditeljima u Istočnoj Friziji. Medicinu, teologiju i fiziku počeo je da studira 1953. godine na Univerzitetu u Tuebingenu. Sa 22 godine je magistrirao teologiju, a četiri godine kasnije je dobio licencu doktora medicine. Narednih godina radio je na mnogim univerzitetskim klinikama u Nemačkoj.

Dr Hamer je 1972. godine završio svoju specijalizaciju iz interne medicine, i zaposlio se na Univerzitetskoj klinici u Tuebingenu, kao internista zadužen za onkološke pacijente. Istovremeno je, sa svojom suprugom, dr Sigrid Hamer, koju je upoznao za vreme studija u Tuebingenu, vodio privatnu praksu. Pokazao je, takođe, izvanredan talenat za inovacije i pronalaska u oblasti medicinskih uređaja. Između ostalih, patentirao je atraumatski skalpel (Hamerov skalpel), koji je dvadeset puta oštrije od žileta, specijalnu testeru za kosti koja se koristi u plastičnoj hirurgiji, i sto za masažu koji se automatski prilagođava konturama tela.

Patenti su finansijski omogućili preseljenje dr Hamera i njegove porodice u Italiju, gde je on realizovao svoj plan da besplatno leči bolesne u siromašnim četvrtima Napulja. U Rimu, 18. avgusta 1978. godine, Hamerovi dobijaju šokantnu vest da je njihovog sina Dirka slučajno ustrelio italijanski princ Vittorio Emanuel od Savoje. Dirk je, na rukama svog oca, podlegao posledicama povreda 7. decembra 1978. godine. Sahranjen je ispod gradskih zidina, kod piramide u Rimu.

Ubrzo, posle Dirkove smrti, dr Hameru je dijagnostikovano karcinom testisa. Kako nikad nije bio ozbiljno bolestan, pretpostavio je da bi pojava njegovog karcinoma mogla biti u direktnoj vezi sa iznenadnim gubitkom sina. Zapravo, na kraju će, u Dirkovu čast, taj neočekivani šok i nazvati **DHS**, ili „**Dirk-Hamerov sindrom**”.

Dirkova smrt i njegovo lično iskustvo sa rakom, uputili su dr Hamera na nesvakidašnje naučno putovanje.

Kako je u to doba bio glavni internista na onkološkoj klinici Univerziteta u Minhenu, počeo je da istražuje istorije bolesti svojih pacijenata, i ubrzo shvatio, da su svi, kao i on, doživeli neku vrstu neočekivanog šoka. Ali, nije se zaustavio na tome. Sledeći pretpostavku da su svi telesni procesi kontrolisani od strane mozga, analizirao je skenove mozga svojih pacijenata, i upoređivao ih sa njihovim medicinskim i ličnim istorijama bolesti. Na svoje ogromno iznenađenje, pronašao je jasnu vezu između određene vrste „konfliktnog šoka”, njegove manifestacije na nivou organa u vidu specifičnih simptoma, i povezanost ova dva elementa kako međusobno, tako i sa mozgom. Do tada, ni jedna studija nije razmatrala ulogu mozga, kao posrednika između uma i bolesnog organa.

Dr Hamer je ustanovio, da svaka bolest potiče od šoka ili traume, koju individua iznenada doživi. U trenutku pojave iznenadnog konflikta, na unapred određenom području u mozgu dolazi do oštećenja (koje je kasnije nazvano Hamerov fokus, ili Hamerovo polje), i koje je vidljivo na skenu mozga kao skup jasnih, koncentričnih krugova. Pre nego što je dr Hamer identifikovao pravu prirodu prstenastih oštećenja na snimcima,

radiolozi su ih smatrali artefaktima, nastalim usled greške u radu, ili na samom aparatu. Međutim, **Siemens**, proizvođač opreme za kompjutersku tomografiju je potvrdio, da lezije u vidu mete ne mogu biti artefakti, zato što se, čak i na ponovljenim snimcima, i iz različitih uglova, uvek pojavljuju na istom mestu.

Ćelije mozga, koje prime informaciju o šoku (DHS), šalju biohemijski signal odgovarajućim ćelijama u telu, što uzrokuje nastanak i rast tumora, gubitak ćelija, ili gubitak funkcije, zavisno od toga koji deo mozga je aktiviran. Razlog nepobitne povezanosti specifičnih konflikata sa specifičnim područjima u mozgu leži u činjenici, da je tokom razvoja ljudskog organizma, svako područje u mozgu programirano za trenutni odgovor na situacije koje ugrožavaju opstanak. Dok je moždano stablo, najstariji deo mozga, programirano da kontroliše iskonske konflikte vezane za disanje (konflikt smrtnog straha), reprodukciju (konflikt prokreacije) i hranu (konflikt zalogaja), veliki mozak je, kao najmlađi deo mozga, u korelaciji sa naprednijom problematikom (konflikt razdvajanja, teritorijalni konflikti). Dr Hamer je takođe otkrio, da svaka bolest protiče u dve faze: prva faza, faza aktivnosti konflikta koju karakteriše emocionalna ojađenost, gubitak apetita i nesanica. Ako je obezbeđeno rešenje konflikta, nastupa druga faza, faza isceljenja. U fazi isceljenja, psiha, mozak i pogođeni organ prolaze kroz fazu oporavka, što je često težak proces, praćen umorom, glavoboljom, upalom, „infekcijama” i bolom.

Sa čvrstim temeljima u embriologiji, i u potpunom saglasju sa logikom evolucije, Dr Hamer je svoja otkrića nazvao „Pet Bioloških Zakona Nove Medicine”. Tokom godina, uspeo je da svoja otkrića potvrdi u preko 40.000 studija slučajeva.

Istraživanja dr Hamera su radikalno poljuljala mnoge postojeće teorije konvencionalne medicine. Njegovo objašnjenje bolesti, kao smislene interakcije između psihe, mozga i odgovarajućeg organa, opovrgava mišljenje da se bolest javlja slučajno, ili kao posledica greške Majke Prirode. Bazirana na osnovama sa naučnim prizvukom, Germanska Nova Medicina ruši mitove o malignim ćelijama raka i zlonamernim mikrobima, identifikujući „infektivne bolesti” i zloćudne tumore kao prastare hitne mere, dizajnirane da sačuvaju organizam, a ne da ga, kako smo naučili, unište. Bolesti poput raka gube svoju zastrašujuću pojavu, i bivaju prepoznati kao smisljeni biološki programi opstanka, sa kojima se rađa svako ljudsko biće.

Oktobra 1981. godine, dr Hamer je svoja istraživanja podneo **Univerzitetu u Tuebingenu** kao post-doktorsku tezu. Njegov cilj je bio da se njegova otkrića testiraju na ekvivalentnim slučajevima, kako bi se studenti mogli podučavati, a pacijenti, što je moguće pre, koristiti dobrobitima Nove Medicine. Ali, na njegovo veliko iznenađenje, Univerzitetski komitet je odbacio njegov rad i odbio da oceni tezu. Ovo je slučaj bez presedana u istoriji univerziteta! Ubrzo pošto je predao tezu, dr Hamer je dobio ultimatum: ili da opovrgne svoja otkrića, ili mu ugovor za rad neće biti obnovljen. Bilo mu je izuzetno teško da shvati da je izbačen sa klinike zbog predstavljanja naučno utemeljenih nalaza. Međutim, ostao je pri svome. Posle otkaza, vratio se svojoj privatnoj praksi, i nastavio svoja istraživanja. Nekoliko pokušaja otvaranja privatne klinike završilo se neuspešno, zbog usklađenih suprotstavljanja tome. Pisma dr Hamerovih pacijenata zdravstvenim službenicima ostajala su bez odgovora, ili su vraćana sa komentarom „Nije primenljivo!” Do današnjeg dana, rigidan stav vlasti se nije promenio.

Nakon 29 godina braka, u kome je odgajila četvoro dece, 1985. godine umire Sigrid Hamer. Ona se nikada nije istinski oporavila od tuge za izgubljenim sinom, i nemilosrdnog zastrašivanja od strane porodice od Savoje.

Uznemiravanje dr Hamera kulminiralo je 1989. godine, kada je dobio sudsku zabranu da se bavi medicinom. **Uprkos činjenici da njegov rad nikada nije bio opovrgnut, u 54. godini života on gubi lekarsku licencu zato, što je odbio da se odrekne svojih otkrića o poreklu raka, i što je odbio da se pridržava principa zvanične medicine.** Lišen lekarske dozvole, dr Hamer se morao oslanjati na druge lekare kako bi došao do skenova mozga i dokumentacije pacijenata. Ali, bio je odlučan u nameri da nastavi svoj rad. Do 1987. godine, dr Hamer je već analizirao preko 10.000 slučajeva, i bio u stanju da svojih Pet Bioloških Zakona primeni na praktično sve bolesti koje poznaje savremena medicina. U međuvremenu, štampa i medicinski establišment su nezaustavljivo napadali njega i njegov rad. Novinari tabloida i medicinski „stručnjaci” prikazuju dr Hamera kao šarlatana,

samozvanog čudotvornog iscelitelja, vođu sekte, nerazumnog gubitnika, i ludog kriminalca koji onkološkim pacijentima zabranjuje „životospasavajuće“ konvencionalne tretmane.

Kao rezultat neprestanog, ujedinjenog napora na suzbijanju medicinskih otkrića dr Hamera, ni lekarima, ni čovečanstvu uopšte, nije data šansa da iskoriste dobrobiti ovih saznanja. Za više od 30 godina, milionima pacijenata je uskraćena mogućnost da se leče po principima Germanske Nove Medicine na human i neinvazivan način.

Dr Hamer je 1997. godine uhapšen i osuđen na 19 meseci zatvora, zato što je bez lekarske dozvole, trima osobama dao besplatne medicinske savete. Nasuprot tome, 13 godina nakon što je ubio Dirka Hamera, Viktor Emanuel od Savoje osuđen je na svega 6 meseci uslovno, zbog ilegalnog posedovanja oružja. Posle hapšenja, policija je pretražila kartone njegovih pacijenata. Nakon toga, tokom suđenja, jedan javni tužilac bio je prinuđen da prizna, da je od 6.500 pacijenata sa uglavnom „terminalnim“ karcinomima, **posle 5 godina, njih 6.000 još uvek bilo živo.** Tako su, kakve li ironije, upravo njegovi protivnici pružili javnosti stvarnu statistiku do tada nezabeležene stope uspeha lečenja Germanske Nove Medicine. Ipak, do danas, uprkos sudskim naredbama iz 1986. i 1994. godine, Univerzitet u Tuebingenu odbija da testira naučni rad dr Hamera. Slično tome, zvanična medicina odbija da podrži GNM, bez obzira na brojne potvrde od strane lekara i profesorskih udruženja.

Dana 9. septembra 2004. godine, dr Hamer je uhapšen u svojoj kući, u Španiji. Prema evropskoj naredbi o ekstradiciji, dr Hamer je izručen Francuskoj, gde biva smešten u zatvor Fleury-Mérogis. Osuđen je na tri godine zatvora, bezuslovno. Optužbe su bile: „prevara i saučesništvo u ilegalnoj medicinskoj praksi“. Optužen je i proglašen odgovornim za smrt francuskih građana zbog dostupnosti njegovih publikacija na francuskom jeziku. Treba napomenuti da dr Hamer nikada i ni sa jednom od ovih osoba, nije razgovarao lično. Iz ničim opravdanog boravka u zatvoru pušten je na slobodu februara 2006. godine.

U martu 2007. godine, dr Hamer je bio primoran da prekine svoje izgnanstvo u Španiji. Preselio se u Norvešku, gde je bezbedno mogao da nastavi sa radom na svom životnom delu. Preminuo je u 82. godini, 2. jula 2017. godine, nakon moždanog udara, u svojoj kući u Sandefjordu. Sahranjen je u Erlangenu, u Nemačkoj, gde se venčao sa svojom voljenom suprugom Sigrid.

TVOJ RAD ČINI TE BESMRTNIM

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com